

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 51056-09-20 פלוני נ. פלונית

בפני כבוד השופטת מ. ברנט, אב"ד
כבוד השופטת ו. פלאוט
כבוד השופט צ. ויצמן

מערער מ. א.

נגד

משיבה י. מ.

פסק דין

ערעור על פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה בראשון לציון (כב' הש' ע. אליאס) מיום 3.8.2020 (תלה"מ 19-04-14678), במסגרתו הכריע בית המשפט במחלוקת הצדדים לעניין מזונות הקטינים, האחריות ההורית וזמני השהות עמם, וכן בסוגיית הרכוש. המערער מצא לערער על הכרעות בית משפט קמא בסוגיית המזונות ובסוגיה הרכושית.

הנדרש לנדון

1. הצדדים נישאו בשנת 2001 ולהם שני ילדים – הבכורה ילידת 2005 (להלן – הקטינה) והקטן יליד – 2008 (להלן – הקטין). חיי הנישואין של הצדדים נקלעו למשבר, הם נפרדו בחודש אוקטובר 2018, עת המערער עזב את דירת המגורים של הצדדים, ומאז ניהלו הליכים רבים בבית המשפט לענייני משפחה, תוך שבית המשפט העיר לא אחת לצדדים באשר להשפעה הרעה שיש להתנהלות זו על הקטינים, עניין העולה אף מתסקירי רשויות הרווחה בעניינם.

לדאבון הלב, דבריו של בית המשפט באשר לנזק שגורמים הצדדים לקטינים בהתנהלותם, לא הותירו רישומם על הצדדים, אשר עודם דבקים במחלוקת, כאשר כל אחד עיקש בטענותיו, זה טוען בכה וזה היפוכו של דבר – והילדים בתווך.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 51056-09-20 פלוני נ. פלונית

מכל מקום, בשעה זו הקטינה מצאה לדור עם אביה, המערער, ולנתק קשר עם אמה, המשיבה, ואילו הקטין מתגורר עם אמו (עמה עבר להתגורר כחצי שנה קודם למתן פסק הדין בבית משפט קמא) ונפגש בתדירות נמוכה יחסית עם אביו, כפי שיפורט בהמשך הדברים.

2. המערער עובד בשירות בתי הסוהר ומשתכר, כפי קביעת בית משפט קמא בפסק דינו, סך של כ - 12,000 ₪ נטו. המשיבה עובדת כסייעת בגן ילדים ומשתכרת סך של כ - 6,500 ₪ נטו.

פסק דינו של בית משפט קמא

3. בכל הקשור לסוגיית האחריות ההורית וחלוקת זמני השהות התייחס בית המשפט למצב הקיים בפועל בין הצדדים בו, כאמור, קטינה מתגוררת עם אביה כאשר קיים נתק של ממש בקשר בינה לבין אמה, המשיבה, ואילו הקטין, שעבר להתגורר עם אמו בדירה שכורה, החל להיפגש עם אביו, אחר נתק מוחלט שנמשך תקופה קצרה יחסית, בכל סופ"ש שני כולל לינה ובכל יום חמישי ללא לינה. בית המשפט הורה על שימור זמני השהות כפי שהם, ומצא שלא "לקבוע כל קביעה פורמלית בקשר למשמורת", בציינו כי "המושג משמורת הוא יציר הפסיקה ואין לו כל משמעות של ממש" (סע' 6 לפסק הדין), ומתוך התרשמותו כי כל קביעה פוזיטיבית ומתייגת של המשמורת רק תגרום להחרפת העימות בין הצדדים שלא לצורך, ולא תשרת את טובת הקטינים.

בית המשפט הפנה את הצדדים לטיפול משפחתי במכון אמונה, והורה כי כל אחד מההורים יקבל לידיו את קצבת הילדים המשולמת עבור הילד הנמצא בהחזקתו.

בכל הקשור למקום הלימודים של הקטין, ובהתייחס למחלוקת שהתגלעה אף בעניין זה בין הצדדים עת המשיבה ביקשה כי ימשיך את לימודיו בעיר גדרה ואילו המערער עתר להעברת הקטין לרחובות, קיבל בית משפט קמא את עמדת הקטין עצמו אשר הבהיר לבית המשפט כי הוא נהנה בחברת חבריו לכתה, שממשיכים ללמוד בגדרה,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 51056-09-20 פלוני נ. פלונית

ומעוניין להמשיך וללמוד שם (נציין כי בית המשפט מינה במסגרת ההליך אף אפוטרופוס לדין לקטינים).

4. בכל הקשור לסוגיה הרכושית, התייחס בית המשפט לנכס העיקרי הרשום על שם הצדדים בחלקים שווים - דירת המגורים שלהם בעיר גדרה, אשר שוויה הוערך בכ - 2.4 מליון ₪ ועליה רבצה משכנתא בשיעור של כ - 600,000 ₪ (אשר הוחזרה בתשלומים חודשיים של כ - 4,000 ₪) כאשר כל אחד מהצדדים טען לאיזון לא שיויוני לגביה.

המשיבה טענה כי היא זכאית לחלק נכבד יותר בזכויות בדירה, שכן היא זו שהביאה דירה לחיי הנישואין של הצדדים, דירה אשר הועברה לה מאמה, במסגרת פשרה שהושגה בהליך שיפוטי שהתנהל ביניהן, עת הסתבר שהאם עשתה שימוש בכספי פיצויים ששולמו בגין פגיעתה של המשיבה בתאונת דרכים. המשיבה טענה כי המערער חתם על תצהיר לפיו אין לו חלק בזכויות בדירה. התצהיר אומנם לא אושר כהסכם ממון בבית המשפט ואולם לטענת המשיבה יש לו משמעות ראייתית באשר לכוונת הצדדים, כן טענה לחלוקה לא שיויונית בשל פערי השכר והפערים הכלכליים שבין הצדדים, ובשל אלימות שהפעיל המערער כלפיה משך כל חיי הנישואין והעובדה ששלט בה, בודד וניתק אותה מכל בני משפחתה. ואילו המערער טען לחלוקה בלתי שיויונית בשל כספים בשיעורים ניכרים (כמיליון ₪ ע"פ הנטען) שהזרימו בני משפחתו במהלך חיי הנישואין לטובת הצדדים, בשעה שבני משפחתה של המשיבה לא סייעו כלל (שכן המשיבה הייתה בנתק מתמשך מהם), בצד זה בסיכומיו חזר בו המערער מדרישתו לחלוקה בלתי שיויונית.

5. בית המשפט נעתר לבקשת המשיבה לחלוקה בלתי שיויונית, אם כי "בשיעור קל מאוד", כהגדרתו, ובאופן בו המערער יוסיף ויישא לבדו בתשלומי המשכנתא על הדירה בתקופה שעד למכירתה (מדובר בתקופה של 18 חודשים) והצדדים יחלקו בתמורת הדירה ביחס של 45:55 לטובת המשיבה. בית המשפט מצא לנהוג כך נוכח פערי ההשתכרות שבין הצדדים, עת מצא כי המערער משתכר, כאמור, כ - 12,000 ₪ לחודש נטו ואילו המשיבה משתכרת כ - 6,500 ₪ לחודש. בית המשפט סבר כי אין מדובר אך ורק בפער השתכרות, עת משכורתו של המערער כפולה ממשכורתה של

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 51056-09-20 פלוני נ. פלונית

המשיבה, אלא אף בפער אישי נפשי, רוצה לומר - בה בשעה שהמערער יצר רושם של אדם יוזמתי וסמכותי "מתוחכם ופיקח", המשיבה נחזתה כתלותית "שברירית ובוכייה". בית המשפט הדגיש כי להתרשמותו - "פער אישי זה, בתוספת פערי השכר, יובילו בעתיד לפער של ממש ביכולת השיקום של כל אחד מהצדדים ולפער כלכלי ביניהם, לטובת האב".

בית המשפט ציין כי החלוקה שאינה שיוויונית שנקבעה על ידו תביא לכך שהמשיבה תקבל סך עודף של כ - 100,000 ₪ (שכן המשיבה קיבלה מחלקו של המערער בדירה בניכוי הוצאות המכירה ותשלומי המשכנתא 5% ע"פ קביעת בית המשפט), וכי מדובר בתוספת שיש בה לעשות צדק עם האישה בהתייחס לפערים שבין הצדדים. בית המשפט הוסיף וציין כי בקביעת האיזון הבלתי שיוויוני הנזכר התחשב, בין השאר, בכך שלא חייב את המערער במזונות הקטין מעת שעבר להתגורר עם אמו אלא ממועד מתן פסק הדין בלבד, כפי שיפורט להלן.

בכל הקשור לזכויות הפנסיוניות של הצדדים, לגביהם נמצא ע"פ חוות דעת מומחה אקטואר כי למערער זכויות עודפות בשיעור של כ - 132,000 ₪, נקבע כי הן יחולקו בין הצדדים במועד הגמלן, וזאת ע"פ הסכמת הצדדים.

כך נקבע כי תכולת הדירה תחולק בין הצדדים בחלקים שווים ביניהם.

6. בכל הקשור לסוגיית מזונות הקטינים, קבע בית המשפט, בהתייחס לפער שבהשתכרות הצדדים, שהוערך על ידו ביחס של 35:65 (המערער משתכר כ - 12,000 ₪ והמשיבה כ - 6,500 ₪) והעובדה כי אין הוצאות משמעותיות בעין שמוציא מי מהצדדים על הילד שנמצא אצל האחר (כאמור, הקטינה שוהה עם האב ללא זמני שהות עם האם ואילו הקטין שוהה עם האם עם זמני שהות מצומצמים ביותר לאב), הרי שיש לפסוק את החיוב ע"פ יחס ההכנסות בלבד.

בית המשפט העריך את צרכי שני הקטינים יחדיו בשיעור של 8,800 ₪ לחודש, באופן הבא, צרכי המזונות של כל קטין 2,400 ₪ לחודש וצרכי המדור של כל קטין בסך של 2,000 ₪ לחודש.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 51056-09-20 פלוני נ. פלונית

מתוך שכך קבע כי על המערער לשאת ב 65% ממזונות הקטינים היינו כ – 5,700 ₪ (8,800*65% ₪) ולאחר הפחתת הוצאות הקטינה השווה עמו בסך של 4,400 ₪ חויב המערער לשאת במזונות הקטין בשיעור של 1,300 ₪ לחודש. כך נקבע כי מעת שהקטינה תבגר יישא המערער במזונות הקטין בשיעור של 2,500 ₪ בחודש.

בית המשפט לא מצא לחייב את המערער במזונות באופן רטרואקטיבי, שכן חייבו לשאת במלוא תשלומי המשכנתא על דירת הצדדים.

בית המשפט הוסיף וקבע כי הצדדים יישאו בחלקים שווים בהוצאות החינוך והבריאות של הקטינים, וכן קבע כי תשלום המזונות לקטין יהא עד הגיעו לגיל 18 או סיום לימודיו התיכוניים ע"פ המאוחר ולאחרי כן יעמוד על שליש מהסך הנזכר.

תמצית טענות המערער

7. שגה בית משפט קמא בקביעתו לחלוקה בלתי שיוויונית של תמורת מכירת דירת המגורים של הצדדים באופן שהמשיבה קיבלה סך עודף של 93,000 ₪ ובנוסף חייב את המערער לשאת במלוא תשלומי המשכנתא משך כ- 18 חודשים בסך של מעל 4,000 ₪ לחודש (היינו הוא נשא בחלקה של המשיבה בשיעור של כ- 40,000 ₪) וכך נמצא כי המשיבה קיבלה במסגרת האיזון סך עודף של כ – 130,000 ₪ מהזכויות בדירה, זאת שעה שפערי ההשתכרות בין הצדדים אינם משמעותיים ובוודאי אינם בשיעור המצדיק חלוקה בלתי שיוויונית.

8. שגה בית משפט קמא בקביעת שכרו נטו של המערער שכן זה עולה כדי כ – 11,000 ולא 12,000 ₪ כקביעת בית המשפט, וכן בקביעתו כי המשיבה מנצלת את מלוא פוטנציאל השתכרותה למרות שהיא עובדת כסייעת על אף שיש לה הכשרה ותעודה כגננת.

מכל מקום, אין מדובר בבן זוג שפיתח קריירה אל מול "בן זוג ביתי" ולא היה כל מקום לאיזון שאינו שיוויוני.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 51056-09-20 פלוני נ. פלונית

9. שגה בית המשפט בחישוב צרכי הקטינים, אין מדובר בקטינים המצויים במשמורת משותפת, או שההורים חולקים בזמני שהות רחבים עמם, אלא בקטינים אשר כל אחד מהם מתגורר בבית אחד וממילא צרכיהם נמוכים מהשיעור שנקבע ע"י בית משפט קמא המתאים לקטינים המתגוררים בשני בתיים.

חישוב שיעור חיובם של ההורים בצרכי כל אחד מהקטינים ע"פ יחס הכנסותיהם מביא לסך הנמוך, בשיעור ניכר, מהסך שנקבע ע"י בית משפט קמא. יתר על כן, בית המשפט התעלם מחיוב המזונות למפרע ממועד הגשת התביעה והתעלם מתקופה ארוכה בה גם הקטין שהה עם המערער ובתקופה זו חבה המשיבה במזונות כלפיו.

תמצית טענות המשיבה

10. פסק דינו של בית משפט קמא מנומק ואין כל מקום להתערבות בקביעותיו העובדתיות ובמסקנות העולות מעובדות אלו, זאת במיוחד בהתייחס לכך שפסק הדין ניתן לאחר היכרות מעמיקה של הערכאה הדיונית עם הצדדים, התרשמותו מכל אחד מההורים, מהתנהלותם ומתום ליבו של כל אחד מהם.

11. בית משפט קמא פסק ע"פ הסמכות הנתונה בידיו ע"פ סע' 8 (2) לחוק יחסי ממון בין בני זוג התשל"ג – 1973 (להלן – חוק יחסי ממון). החלוקה, שאינה שיוויונית באופן מדוד וזהיר, נעשתה ע"י בית המשפט אחר שזיהה כי המשיבה היא הצד החלש בין בני הזוג, וכי הפירוד עלול להציב אותה במצב כלכלי נואש. עניין זה נובע אף ממה שהוגדר ע"י בית משפט קמא כפערים אישיותיים ונפשיים בין הצדדים. יתר על כן, הפערים במשכורות הצדדים אינם מתבטאים אך ורק בשיעור השתכרות אלא גם בהטבות שסביב אותה השתכרות - בה בשעה שלמערער רכב צמוד מעבודתו, נופשים והטבות רבות הנובעות מחברות במועדון "חבר", ארוחות במסגרת העבודה, ביטוחים שונים ועוד, הרי שלמשיבה אין כל הטבות נוספות על השתכרותה.

12. אין מקום כי ערכאת הערעור תתערב בסך המזונות שנקבע ע"י הערכאה הדיונית. חובת המזונות ע"פ הלכת בע"מ 919/15 אינה מצומצמת רק לצרכים

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 51056-09-20 פלוני נ. פלונית

ההכרחיים, אלא לכלל צרכי הקטינים, ומתוך שכך קביעות בית משפט קמא באשר לשיעור צרכי הקטינים נכונות וראויות. בנדון יש להתחשב בעובדה שהשתכרותו של המערער יציבה, בה בשעה שהשתכרות המשיבה כסייעת אינה יציבה, עניין שהביא לירידה ניכרת בהשתכרותה בתקופת מגפת הקורונה הנוכחית.

13. בית המשפט הקל בחישוב המזונות עם המערער, כיוון שהתחשב ביחס הכנסות הצדדים, תחת לחשב את החיוב ע"פ יחס השתכרותם הפנויה. לו היה נערך תחשיב באופן הנכון הרי שיחס ההכנסות היה עומד על 80:20 ואף מעבר לכך. אין כל ממש בטענות המערער כי יש בידי המשיבה להגדיל את שיעור השתכרותה, המשיבה אינה יכולה לעבוד כגננת, על אף הכשרתה, היא לא עסקה בתפקיד זה משך למעלה מעשר שנים ולפיכך אינה יכולה לשפר את מעמדה מעבר להיותה סייעת בגן.

הסוגיה הרכושית

14. נקדים ונאמר כי לא מצאנו להתערב בקביעתו של בית משפט קמא מכוח סע' 8 (2) לחוק יחסי ממון לחלוקה שאינה שיויונית ביחס לתמורת הדירה והחובה לשאת בהחזרי המשכנתא החודשית, אחר שמצאנו כי לאופן חלוקה זה יש בסיס בנסיבות שהוכחו לפני בית המשפט.

אנו סבורים שקביעתו זושל בית משפט קמא לא נעשתה בחלל ריק. אין מדובר אך ורק ביחס הכנסות שבין 12,000 ₪ אותם משתכר המערער, ע"פ קביעת בית משפט קמא, אל מול 6,500 ₪ אותם משתכרת המשיבה, אלא בפערים אישיותיים משמעותיים בין הצדדים מהם התרשמה הערכאה הדיונית ואשר יש בהם להשפיע על עתידה של המשיבה אחר הפירוד, וכן ב"גלגול הכספים" שנעשה ע"פ הנחזה ביוזמת המערער, עד לרכישת הדירה האחרונה אשר נרשמה ע"ש הצדדים בחלקים שווים. ונבהיר -

ראשית נבקש להתייחס לפער בגובה השתכרות הצדדים. לא מצאנו מקום להתערב בקביעת בית המשפט באשר להשתכרות כל אחד מהצדדים. שוכנענו כי קביעה זו עומדת בקנה אחד עם נתוני תלושי השכר של הצדדים, ובכלל זה ההטבות הניתנות

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 51056-09-20 פלוני נ. פלונית

למערער במסגרת עבודתו (ראו תלושי השכר אשר צורפו ע"י המערער עצמו לכתבי בי דין בבית משפט קמא וכן מוצג 12 למוצגי המשיבה בהליך זה). ואולם, כאמור, בנדון, מעבר לפער בהשתכרות הצדדים, הרי שנוכח שיעור השתכרותה של המשיבה המגיע ל – 6,500 ₪, מחד, והתחייבותה לתשלום שכר דירה בסך של כ- 3,000 ₪, מאידך, נותר בידה סך של כ – 3,500 ₪ בלבד לכלכלתה ולכלכלת בנה הקטין. נסיבות שכאלו יש בהן להצדיק חלוקה שאינה שיוויונית על מנת שהמשיבה תוכל להשתקם מהפן הכלכלי ולעמוד על רגליה אחר פירוד הצדדים, בדיוק לשמה של מטרה זו חקק המחוקק את הוראות סעי' 8 לחוק יחסי ממון המורות על האפשרות לחרוג מחלוקה רגילה של מחצה על מחצה של זכויות הצדדים. ואם כן לאו דווקא הפער בהשתכרויות הצדדים "משחק" כאן תפקיד אלא היכולת הכלכלית הזעומה של המשיבה המחייבת תרופה ממשית מצדו של בית המשפט לצורך עשיית צדק כלכלי אמיתי עמה עם סיום חייהם הזוגיים של הצדדים.

כעין זה מצאנו בדבריו של כב' הש' נ. הנדל בעניין בע"מ 7272/10 פלונית נ' פלוני (2014) כי:

"סעיף 8 ניצב ככביש עוקף שמאפשר לסטות מן המסלול הראשי בסעיף 5 לחוק. הוא מציג סמכות שבשיקול דעת ליצור חלוקת רכוש בין בני זוג אשר מתחשבת בשיקולים שונים של צדק ומדיניות שעד כה לא באו לידי ביטוי ... שיקול הדעת המוקנה לבית המשפט בסעיף נועד לשימוש במקרים מיוחדים בהם ההסדר הכללי בחוק עשוי להוביל לתוצאות שאינן רצויות ולא יצדק ברור (רוזן-צבי, 352). כבר נאמר על-ידי בית משפט זה כי סעיף 8 מאפשר לערכאות השיפוטיות גמישות רבה לערוך איזון נכסים הוגן על פי שיקולים כלכליים ואחרים (עניין יעקובי, 614). ויודגש - איזון הוגן, אף שאינו שווה. הסעיף משמש פתח להעניק יותר מאשר שווי מחצית הרכוש לצד הנזקק תוך התחשבות בשיקולים כלכליים ואחרים (שם, שם).... הוצגה הגישה לפיה הסדר החלוקה צריך להתמקד לאו דווקא בחלוקה שווה בשווה; אלא חלוקה שתקנה לכל אחד מבני הזוג שוויון הזדמנויות בחיים שלאחר הפירוד, כך שכל אחד כשלעצמו יוכל לבנות את עתידו (ש' שוחט "הלכת השיתוף - מחלוקה שווה לשיוויוניות בחלוקה" ספר שמגר ג 731, 739 (תשס"ג)). תכליתו של סעיף 8 הינה לאפשר לבית המשפט לסטות מההסדר בסעיף 5 כדי לקיים את העקרונות המנחים שעומדים ביסודו של ההסדר - שוויון ואוטונומיה - גם במקרים המיוחדים. נדמה כי שיקולי מדיניות תומכים בחלוקה מחצה על מחצה של נכסי בני הזוג, לא רק כדי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 51056-09-20 פלוני נ. פלונית

לשקף את השוויון, אלא גם על מנת לקדם אותו. ברם, יש כי הענקת חצי משוויים של הנכסים לכל צד לא תביא להשגת תכליות החוק.... " (הדגשה שלנו).

ואם כן, בנסיבות דנן בהן יוצאת המשיבה מהקשר הזוגי מטופלת בקטין הנמצא באחריותה ההורית ואשר בקושי נותר ממשכורתה דבר על מנת לספק את כלכלתה שלה, ובהתייחס לכך שלמשיבה הייתה דירה החיצונית לכאורה לנכסי הצדדים בה זכתה במסגרת הליך משפטי כנגד אמה ומאידך היא נאלצת לצאת את הקשר הזוגי כאשר אך ורק מחצית דירה בידה, הרי שכלל הנסיבות מצטרפות כדי נסיבות המצדיקות את אותו שימוש ב"כביש עוקף" לחלוקה השיוויונית.

ושוב - אכן כללו של דבר הוא חלוקה שיוויונית, מתוך הנחה כי יש בה להביא אל הצדק, לחסוך בזמן שיפוטי ולפשט ההליכים (בע"מ 4699/08 פלונית נ' פלוני (2008), ואולם מעת שהנסיבות מורות לעשות כן, אל לו לבית המשפט לנקוט בכלל אלא לאחוז ביוצא מן הכלל. וכלשונו של כב' הש' י. עמית בעניין בגן 2533/11 - פלונית נ' בית הדין הרבני הגדול לערעורים ואח', (2011) –

"החלוקה הלא שיוויונית של הנכסים מכוח סעיף 8(2) לחוק נועדה אפוא למנוע תוצאה בלתי שיוויונית ובלתי צודקת ולאפשר שוויון הזדמנויות מהותי לבן הזוג "החלש". זאת, כחלק מארגז הכלים שעומד לרשות בית המשפט לשם צמצום הפער בכושר ההשתכרות בין בני הזוג (שחר ליפשיץ "יחסי משפחה וממון: אתגרים ומשימות בעקבות תיקון מס' 4 לחוק יחסי ממון" חוקים א' 227, 304-296 (2009))

ואם כן, שימוש מושכל בכלים שנתן המחוקק לבית המשפט בסעי' 8 לחוק יחסי ממון יש בו למנוע מצב בו יקופח צד יתר על מידה כתוצאה מתחשיב האיזון הרגיל הקבוע בחוק. שהרי ידועה ומפורסמת אמירת לשון הזהב של כב' הש' משה זילברג –

"המשפט הוא דבר השווה לכל נפש, לבוש מוכן, סטנדרטי, ההולם בערך את שיעור קומתו הממוצע של הכלל, אך איננו הולם, בדיוק נמרץ, את רישומי אבריו של הפרט. מכאן השוואה הניצחית אל היושר המווסת, לאותו "תבלין" גמיש העשוי לכפר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 51056-09-20 פלוני נ. פלונית

וליישר את ההדורין, מחוייבי המציאות של החוק" (מ. זילברג,
כך דרכו של תלמוד, עמ' 134)

והנה בסוגיית החלוקה הרכושית, המחוקק עצמו היה רגיש לעיוות שעלול להיגרם כתוצאה מתחשיב חשבונאי אריתמטי זהה לכל זוג ומתוך שכך נתן לפני ביהמ"ש את מכלול הכלים אשר ישמשו אותו במידת הצורך לעשיית צדק.

15. זאת ועוד יותר מכך, בית משפט קמא הדגיש את התרשמותו הברורה מהצדדים ומהפערים האישיותיים הניכרים בניהם - המערער יוזם וסמכותי ואילו המשיבה חלשה ותלותית. המערער טען בתוקף כי יש להתעלם מהתרשמות זו שעיקרה על רקע מגדרי, ולא היא! כאשר קיימת התרשמות ברורה של בית המשפט מפערים אישיותיים של בני הזוג, אשר יש בהם להשפיע על דרכם והתפתחותם אחר הפירוד, הרי שלעניין חשיבות רבה בעת קביעת האיזון הרכושי. עיתים יש בפערים אלו בכדי להשפיע על דרכם של הצדדים אחר הפרידה באופן משמעותי יותר אף מהפער הכלכלי עצמו. ואם כן בנדון מצטרפים להם יכולתה הכלכלית המצומצמת של המשיבה עם יכולתה האישית הדלה, עניין שיש בו להשפיע על יכולת התקדמותה והתבססותה אחר הפירוד. לפיכך בדין הכניס בית משפט קמא את אותו "תבלין" שתכליתו להמתיק את מרירות החלוקה השיויונית במקרים שהצדק, הלב והדעת מורין לעשות כן.

16. לעניין האחרון, נבקש להוסיף מספר הערות. המערער טען כי נסיבות הנדון אינן עונות על דרישות הפסיקה לחלוקה לא שיויונית דוגמת בן זוג קרייריסט אל מול בן זוג ביתי וכיוצ"ב, סיוע בן הזוג הביתי לבן הזוג האחר בפיתוח הקריירה ועוד, אלא שדומה כי נקלע המערער לכלל טעות. בנדון לא עסקינן כלל בסוגיה של חלוקת מוניטין אישי ודומיה המצריכה תנאים מסוימים קבועים כמפורט לעיל, ענייננו אחר לגמרי – ועיקרו: האם יש מקום בנדון לסטות מחלוקה מחצה על מחצה בנסיבותיהם של בני הזוג שלפנינו ולעניין זה אין כל רשימה מוגדרת ומוגבלת של תנאים, הסטייה מחלוקה שיויונית תעשה בכל עת בה הצדק זועק לכך - וכך בנדון.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 51056-09-20 פלוני נ. פלונית

ודוק, בית משפט חרג מהחלוקה השיויונית באופן זהיר ומדוד תוך שהוא מעניק למשיבה אך ורק 5% מעבר לזכויותיה הרשומות בדירה. בכך, מחד, לא נפגע עניינו של המערער באופן בלתי סביר ומאידך, ניתן למשיבה הסיוע ההכרחי להתחלת חיים הגונים וסבירים לאחר הפירוד – לזה יקרא "עשיית צדק", זוהי תכליתו של סע' 8 לחוק יחסי ממון ובדין עשה בו בית משפט שימוש בנדון.

17. והערה נוספת – טען המערער כי בית המשפט, בחלוקה הבלתי שיויונית עליה הורה, חרג מנימוקי המשיבה בכתב טענותיה שלה. טענה זו אין בה ממש. עיון בכתב התביעה שהוגש ע"י המשיבה מלמד כי היא טענה לחלוקה לא שיויונית מכמה וכמה נימוקים, חלקם נדחו על ידי בית משפט קמא לפיכך לא נתעכב עליהם, וחלקם נימוקים הקשורים בפערי ההשתכרות שבין הצדדים (ראו, כדוגמה, סע' 44-46 לכתב התביעה). ומכל מקום, מעת שעלתה טענה לחלוקה לא שיויונית מוסמך ואף חייב בית המשפט לבחון את מכלול הנסיבות, כפי שאכן עשה בנדון.

18. בהמשך לאמור - לסברתנו אף אין מקום להתערב בכך שבית המשפט הטיל את תשלום החזרי המשכנתא על המערער בלבד כחלק מאותו איזון בלתי שיויוני, ראשית יש לומר, כי משמעותה הכלכלית של הוראה זו בפסק הדין היא כ- 36,000 ₪ שכן החזרי המשכנתא החודשיים עמדו על כ- 4,000 ₪ והם שולמו משך כ- 18 חודש היינו בסה"כ כ- 72,000 ₪, כאשר חלקה של המשיבה (מחצית) הוא לפיכך 36,000 ₪. ואם כן, בצירוף הסך המגיע למשיבה בגין החלוקה הלא שיויונית של הזכויות בדירה הסך הכולל מגיע ל כ- 130,000 ₪ בלבד. כאמור, לסברתנו סכום זה סביר בנסיבות מצבה הכלכלי הנחזה של המשיבה ולצורך אפשרות שיקומה הנאות לאחר הפירוד הזוגי. ומכל מקום, בית המשפט שקל בקביעת סכום זה את העובדה שלא חייב את המערער במזונות הקטין בתקופה בה התגורר עם המשיבה עובר למועד מתן פסק הדין. ואם כן, בסופו של יום, החלוקה הבלתי שיויונית שנקבעה בנדון היא מידתית מרוסנת ומאוזנת.

לפיכך אנו דוחים את כלל טענות המערער בכל הקשור לסוגיה הרכושית.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 51056-09-20 פלוני נ. פלונית

סוגיית מזונות הקטינים

19. בכל הקשור לסוגית מזונות הקטינים נבחן הדברים ע"פ ההתוויה שבאה בעקבות פסק דינו של בית המשפט העליון בבע"מ 919/15 והפסיקה הענפה שבאה אחריו (וראו, כדוגמה - עמש (מרכז) 31135-07-20 - ט.ד. ש. נ' מ. מ. ש. (2021); עמ"ש 32172-11-17 ע.ש. נ. נ.ש. (2019)).

ראשית נקבע את יחס ההשתכרות שבין הצדדים, שכן יהיה בדבר ללמדנו על שיעור הנשיאה של כל אחד בצרכי הקטינים.

כפי שציינו לעיל, לא מצאנו כל מקום להתערבות בקביעתו העובדתית של בית המשפט בכל הקשור לשיעור ההשתכרות של כל אחד מהצדדים, אשר מצאנו לה אישוש וגיבוי בתלושי השכר שהוצגו על ידם. יחד עם זאת, אנו סבורים כי לצורך קביעת יחס ההשתכרות בין הצדדים, ראוי לעשות שימוש בהכנסתם הפנויה של הצדדים. שכן, אך ורק בהכנסה פנויה זו הם יכולים לשרת את צרכי הקטין (וראו לעניין זה, כדוגמה פסק דינו של כב' הש' פוגלמן בבע"מ 919/15, בסע' 28 לפסק הדין). לצורך חישוב הכנסה פנויה שומה עלינו להפחית מסך ההשתכרות סך מינימלי ומצומצם של הוצאות שחייב אדם להוציא עבור עצמו. בנדון נעריך סך זה בשיעור של כ- 5,000 ₪, שכן המשיבה נדרשת לשכ"ד חודשי בשיעור של 3,000 ₪ ויש להניח כי תזקק לצרכיה ההכרחיים לסך שלא יפחת מ-2,000 ₪ ואותו דין יש להחיל אף לגבי המערער. ואם כן נמצא כי הכנסתו הפנויה של המערער עומדת על כ- 7,000 ₪ ואילו הכנסתה הפנויה של המשיבה עומדת על 1,500 ₪ בלבד. עניין זה מעמיד את יחס ההכנסות בין הצדדים על כ- 80:20 במעוגל. היינו קיים פער משמעותי יותר מזה שקבע בית משפט קמא בנוסחה שהציב.

20. בכל הקשור לצרכי כל אחד מהקטינים, צודק המערער כי קיים הבדל בין קטין המחלק את זמנו בין שני בתים שאז הוערכו מזונותיו בפסיקה בשיעור הנע בין 2,250 ₪ ל- 2,400 ₪ לחודש (וראו, כדוגמה, עמש (מרכז) 31135-07-20 - ט.ד. ש. נ' מ. מ. ש. (2021); עמש (מרכז) 45565-07-20 - א.פ. נ' ק.פ. (2021) בסע' 20 לפסק הדין והפסיקה הענפה המובאת שם), לבין מזונותיו של קטין המתגורר בעיקרו בבית אחד ומקיים

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 51056-09-20 פלוני נ. פלונית

זמני שהות מוגבלים ביותר עם ההורה האחר שאז הוערכו מזונותיו בשיעורים הנעים בין 1,600 ₪ ל – 1,900 ₪ לחודש (עמש (מרכז) 5121-05-20 - י. ג. נ' נ. ג., (2020); (עמש (תל אביב) 1971-12-16 - פלוני נ' פלונית, (2019); עמ"ש (מחוזי ת"א) 46291-01-16 פלונית נ' פלוני (2017), עמ"ש 32172-11-17 ע.ש.נ. נ.ש. (2019); תלהמ (תל אביב) 70922-07-18 - ל' מ' נ' י' ס', (2020)).

21. בנדון, כל אחד מהקטינים מתגורר עם הורה אחד כאשר הקטינה המתגוררת עם המערער נמצאת בנתק מוחלט מאמה, ואילו הקטין המתגורר עם המשיבה נפגש עם המערער באופן מועט יחסית בסוף שבוע אחת לשבועיים, כולל לינה, ופעם בשבוע ללא לינה. מתוך שכן יש להעריך את צרכי המזונות של כל אחד מהקטינים בשיעור של כ – 1,800 ₪ ואת עלויות המדור של כל אחד מהקטינים אצל ההורה עמו הוא מתגורר בשיעור של כ – 900 ₪ לחודש (30%*3,000 ₪), שהרי כל קטין מתגורר בבית אחר לפיכך אין לחשב את עלות המדור בשיעור של 40% כמקובל אצל 2 קטינים המתגוררים בבית אחד. נמצא כי עלות צרכי המזונות והמדור של כל אחד מהקטינים עומדת על כ – 2,700 ₪ לחודש ובסה"כ 5,400 ₪ לשני הקטינים יחדיו (להשלמת הדברים נאמר כי אין זה משנה למעשה מה עלויות שכר דירה שמשלם המערער עצמו, נתון שלא הובא לידיעתנו, שכן על בית המשפט לקבוע נתון זה על פי שכר דירה ראוי בנסיבות העניין ובנדון אנו סבורים כי שכר הדירה אותו משלמת המשיבה הוא ראוי וסביר – וראו לעניין זה עמש (מרכז) 31135-07-20 - ד. ש. נ' מ. מ. ש., (2021) ועמ"ש (מרכז) 65692-11-19 ס. נ' ס. (2020)). ואם כן, על המערער לשאת ב – 80% מסך זה ובסה"כ 4,320 ₪, ומכיוון שהוא דואג למלוא צרכי הקטינה יש להפחית מסך זה 2,700 ₪, לפיכך חב המערער בגין מזונות הקטין סך של 1,620 ₪ תחת הסך של 1,300 ₪ בו חויב ע"י בית משפט קמא, ואולם מכיוון שלא הוגש כל ערעור על סך החיוב מצד המשיבה איננו מוצאים להתערב בסך שנקבע ע"י בית המשפט עד למועד הגיעה של הקטינה של גיל 18.

22. וכאן אנו עוברים לפרק הזמן השני - ממועד הגיעה של הקטינה לגיל 18 ועד למועד סיום השירות הצבאי שאז סך צרכיה מגיע ל – 900 ₪ (שליש מסך של 2,700 ₪) ואילו צרכי הקטין עודם עומדים על 2,700 ₪ לחודש. סך חיובו של המערער בצרכי הקטינים באותו מועד יעמוד על 2,880 ₪ {2,700 ₪ + 900 ₪} * 80% ואולם היות

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 51056-09-20 פלוני נ. פלונית

והמערער נושא במלוא צרכי הקטינה הרי שעליו להוסיף ולשלם בגין מזונות הקטין סך של 2,000 ₪ במעוגל (2880-900 ש"ח). בית משפט קמא חייב את המערער לשאת במועד זה בסך של 2,500 ₪ ואנו מורים, אפוא, על הפחתת הסך לתקופה השנייה, היינו לתקופה מיום הגיעה של הקטינה לגיל 18 או סיום לימודיה התיכוניים ע"פ המאוחר ועד לסיום שירות החובה הצבאי לסך של 2,000 ₪.

23. נעבור, אפוא, לפרק הזמן השלישי מיום סיום שירות החובה הצבאי של הקטינה שאז נותר לצדדים לשאת במזונותיו של הקטין בלבד, מזונות אלו הוערכו כאמור בשיעור של 2,700 ₪ כאשר על המערער לשאת ב – 80% מהם ובסה"כ 2,160 ₪ תחת 2,500 ₪ בו חויב ע"י בית משפט קמא.

אחר הגיעו של הקטין לגיל 18 או סיום לימודיו התיכוניים, ע"פ המאוחר, ועד לסיום שירותו הצבאי, יישא המערער בסך של שליש מתוך הסך של 2,160 ₪ בגין מזונות הקטין, היינו 720 ₪ לחודש.

לבסוף בכל הקשור לטענותיו של המערער בעניין אי פסיקת מזונות באופן רטרואקטיבי, גם לגבי התקופה המצומצמת בה שהו שני הקטינים עמו (מספר חודשים), הרי שנוכח העובדה שמצאנו כי המערער חוייב על ידי בית משפט קמא לשאת במזונות הקטין לאורך תקופה ארוכה בשיעור פחות מן השיעור הראוי (1,300 ₪ במקום כ – 1,600 ₪) לא מצאנו להוסיף ולחייב את המשיבה לשאת בחלקה (20%) בגין התקופה המצומצמת בה שהו שני הקטינים עם אביהם המערער.

24. נסכם הדברים –

- א. הערעור בכל הנוגע לסוגיה הרכושית נדחה.
- ב. הערעור בכל הנוגע לסוגיית מזונות הקטינים מתקבל באופן חלקי בלבד, כאשר על המערער לשאת במזונות הקטין בשיעורים כדקלמן –

עד הגיעה של הקטינה לגיל 18 ו/או סיום לימודיה התיכוניים ע"פ המאוחר – סך של 1,300 ₪ לחודש.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 51056-09-20 פלוני נ. פלונית

ממועד זה ועד לסיום שירות החובה הצבאי ו/או השירות הלאומי של הקטינה – סך של 2,000 ₪ לחודש.
ממועד זה ועד הגיעו של הקטין לגיל 18 ו/או סיום לימודיו התיכוניים ע"פ המאוחר – סך של 2,160 ₪ לחודש.
ממועד זה ועד לסיום שירות החובה הצבאי של הקטין, שליש מהסך הנזכר, היינו 720 ₪ לחודש.
שאר חיובי המזונות יהיו כפי שנקבע בפסק דינו של בית משפט קמא .

25. מכיוון שהערעור התקבל באופן חלקי ומצומצם בלבד לא מצאנו לעשות צו להוצאות.

26. העירבון שהופקד ע"י המערער יושב לידו באמצעות בא כוחו.

27. ניתן לפרסום ללא פרטי שמות הצדדים.

ניתן היום, י' ניסן תשפ"א, 23 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.

צבי ויצמן, שופט

ורדה פלאוט, שופט

מיכל ברנט, שופטת
אב"ד